

Meritaimenen kutukalamäärät ja jokipoikastiheydet

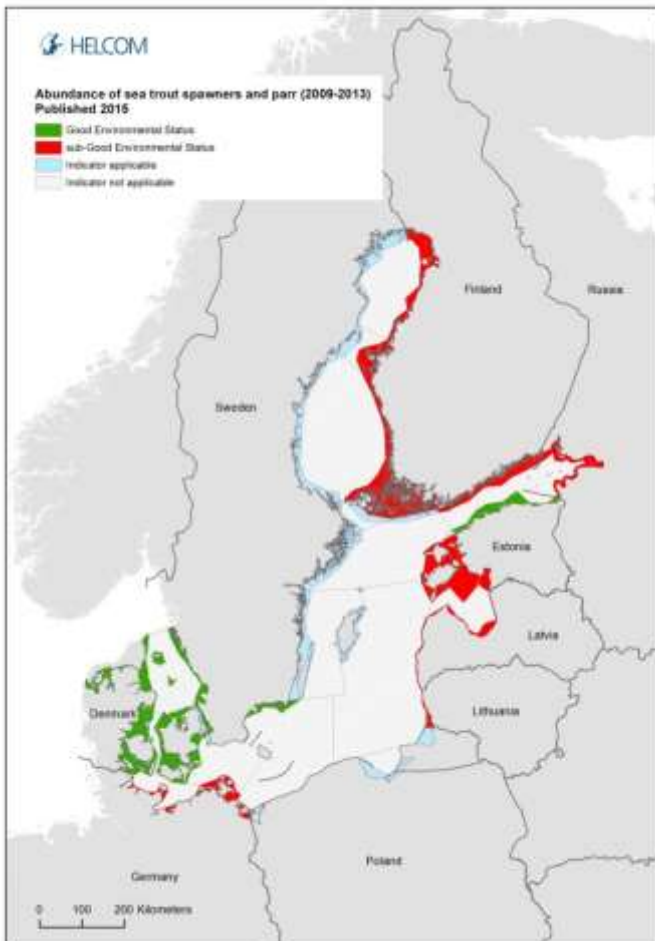
Merentilan indikaattori Yhteyshenkilöt: Tapani Pakarinen (LUKE) ja Atso Romakkaniemi (LUKE)

Tiivistelmä

Indikaattorina käytetään koelakotohtaisia meritaimenen jokipoikastiheyksiä, jotka kuvastavat vuotta aikaisemmin jokeen kudulle selvinneiden meritaimenten määrää. Jokipoikastiheyksiä seurataan sähkökoekalastuksen avulla kaikissa Itämeren maissa. Havaittua jokipoikastiheyttä verrataan laskennalliseen poikastiheyteen, joka perustuu joen fysikaalis-kemiallisiin ominaisuuksiin. Osassa jokia mitataan myös jokeen kudulle tulevien meritaimenten määrää. Hyvän ympäristön tilan raja-arvon määrittely on vielä kesken, mutta toimivia viitearvoja on käytössä muun muassa Tanskassa. Meritaimenet liikkuvat merivaelluksensa aikana merialueen mittakaavassa, ei koko Itämeren alueella, joten indikaattori kuvastaa kalastuspainetta eri merialueilla, rannikkoalueilla sekä joessa.

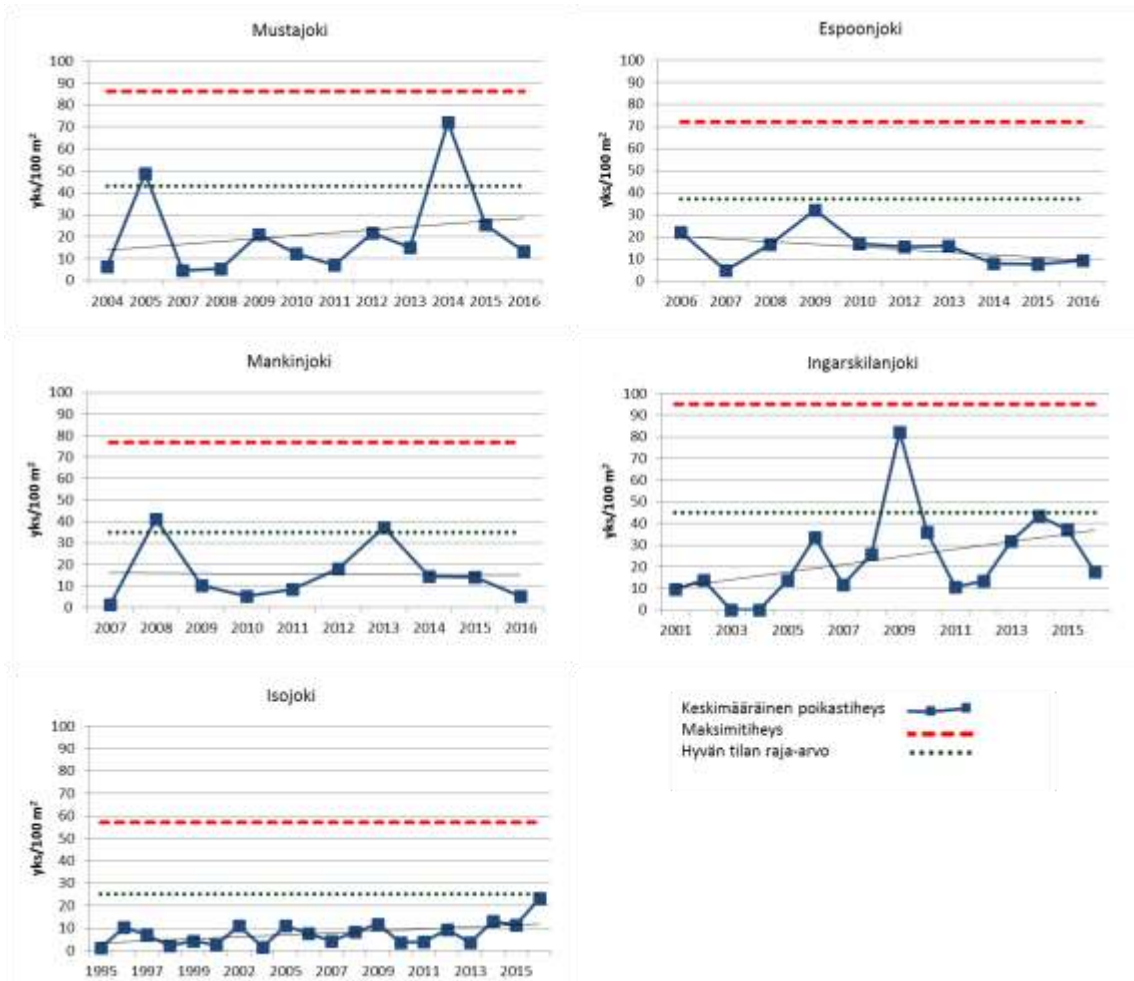
Indikaattorin mukaan Suomen meritaimenkanta ei ole hyvässä tilassa. Seurattujen kutujokien poikastiheyksiä on esitetty kuvassa 2.

Indikaattori on HELCOM CORE indikaattori (<http://www.helcom.fi/baltic-sea-trends/indicators/abundance-of-sea-trout-spawners-and-parr>).

Kuva 1

Tila-arvio perustuen HELCOM-indikaattoriin: "Meritaimenen kutukalamäärät ja jokipoikastiheydet". Arviointi suoritetaan käyttämällä HELCOMin arviointiyksikköä 3 (määritelty [HELCOMin seuranta- ja arviointistrategiassa](#)).

Kuva 2. Koealojen keskimääräiset, maksimaaliset ja hyvää tilaa kuvaavat poikastiheydet sähkökalastuksissa eräillä säännöllisesti seuratuilla luonnonkantajoilla. Espoonjoella ja Mankinjoella koealojen lukumäärä ja paikka on vaihdellut vuosittain. Muilla joilla on sähkökalastettu samat vakioealat vuosittain.